

Όταν ξεκίνησαν, πριν από περίπου ένα χρόνο, οι συζητήσεις με τη Διοίκηση για την εφαρμογή του «πελατοκεντρικού» συστήματος στην ΕΤΕ, η πρώτη αντίδραση της **ΕΝΙΑΙΑΣ** ήταν για οποιοδήποτε επιχειρησιακό σχέδιο ή αλλαγή στα επιχειρηματικά πλάνα της ΕΤΕ, να μην προκύπτει καμία βλαπτική μεταβολή στους όρους εργασίας των υπαλλήλων, στο εισόδημα, το ωράριο, τον Κανονισμό εργασίας και την εξέλιξή τους.

Θέση μας είναι ότι προφανώς και μία επιχείρηση κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως η ΕΤΕ, μπορεί να αλλάζει στόχους, σχέδια και πλάνα. Όμως αυτό δεν μπορεί να της επιτρέπει να σχεδιάζει ταυτόχρονα και την καταστρατήγηση κεκτημένων δικαιωμάτων μας.

Όσο κι αν επιμένει η Διοίκηση να αποσυνδέσουμε από το σκεπτικό μας το κομμάτι του επιχειρησιακού πλάνου με τις συνέπειες που θα έχει αυτό στην εξέλιξη των υπαλλήλων, στην κατηγοριοποίηση των καταστημάτων ή στην πιθανότητα να εισαχθούν δια της πλαγίας... οι ατομικοί στόχοι, η παράταξή μας δεν μπορεί να αποσιωπήσει τους κινδύνους που ελλοχεύουν για τους συναδέλφους από μια τέτοια προοπτική.

Όταν μιλά για παράδειγμα η Διοίκηση για «εξαιρετική απόδοση» στελεχών, αυτό θα σημαίνει και ποσοτικούς στόχους, πιθανά και ατομική στοχοθεσία. Όταν συζητούν για τη «δυνατότητα» εξέλιξης των στελεχών με οριζόντια εναλλαγή ρόλων (από ένα κατάσταση σε άλλο μεγαλύτερης κατηγορίας), δεν λαμβάνουν υπόψη τις οικογενειακές υποχρεώσεις που πιθανόν έχουν οι συνάδελφοι (δεν είναι εύκολο να μετακομίζεις όλη την οικογένεια, για να μπορέσεις να πάρεις κάποιο κλιμάκιο...) ή τις χιλιομετρικές αποστάσεις που πιθανόν υπάρχουν από το ένα κατάσταση στο άλλο. Αντίθετα, μας βάζουν να επιλέξουμε μεταξύ οικογένειας και «καριέρας», αδιαφορώντας για την προσωπική και οικογενειακή ζωή των εργαζομένων.

Σε ό,τι αφορά την ίδια τη στρατηγική της Τράπεζας, που επιλέγει στην παρούσα φάση να μετατρέψει την «κουλτούρα» της, όπως συνηθίζουν να λένε, σε πελατοκεντρική, ίσως κι εμείς οι εργαζόμενοι, να πρέπει να προβληματιστούμε για τους λόγους που γίνεται αυτή η αλλαγή. Δηλαδή, το γεγονός ότι η ΕΤΕ αποφάσισε να εναρμονιστεί με την τακτική των ευρωπαϊκών μεγάλων τραπεζών (αλλά και των τριών ελληνικών) δείχνει την αγωνία της να στηριχτούν οι μεγάλοι επιχειρηματίες (οι «καλοί») πελάτες της. Και τους μικρούς, τους συνταξιούχους και μικροεπιχειρηματίες τους περνά σε δεύτερη μοίρα...

Δεν έχουμε καμία αυταπάτη ότι μπορεί στο σημερινό κοινωνικο-οικονομικό σύστημα, μια τράπεζα να λειτουργεί με κοινωνικά κριτήρια. Δεν επιλέγει -και ούτε θα μπορούσε ή θα ήθελε να το κάνει- να στηρίξει τη μικρή αγροτιά, τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Στόχος της είναι η απρόσκοπτη κερδοφορία, που περνά αναγκαστικά μέσα από την αφάιμαξη των δικαιωμάτων των εργαζομένων της, αλλά και τη στήριξη των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου. Μια «άλλη» τράπεζα, όπως την διακηρύσσουν ΣΥΡΙΖΑ, ΔΑΣ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ και λοιποί με «εργατικό και κοινωνικό έλεγχο» είναι παραμύθια της Χαλιμάς. Στον καπιταλισμό αυτά είναι ανέφικτα.

Επειδή λοιπόν το «πελατοκεντρικό» σύστημα, είτε γίνει άμεσα είτε σε βάθος χρόνου, θα επιφέρει σημαντικές αλλαγές στους όρους εργασίας μας, στον Κανονισμό, στην εντατικοποίηση, ο ΣΥΕΤΕ σήμερα πρέπει να πει **ΟΧΙ στην εφαρμογή του**. Θίγει ουσιαστικά κεκτημένα δικαιώματά μας που δεν μπορούμε να αποδεχτούμε.

Μπροστά στην οργάνωση της δράσης μας για την υπογραφή της επιχειρησιακής σύμβασης, που λήγει τον Δεκέμβρη του 2015, οι εργαζόμενοι να είμαστε σε επαγρύπνηση: **Όχι μόνο να μην αποδεχτούμε την περαιτέρω μείωση μισθολογικών και θεσμικών δικαιωμάτων μας, αλλά να παλέψουμε για την ανάκτηση των απωλειών που είχαμε το προηγούμενο διάστημα και την επέκτασή τους.**

Οι πρώτες ενδείξεις της νέας Διοίκησης δεν μας επιτρέπουν να αισιοδοξούμε. Ήδη ξεκίνησαν τα μισόλογα περί «δύσκολων εποχών», «δεσμεύσεων της χώρας» και άλλα τέτοια που χρησιμοποιούνται για να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι και να ρίξουν κι άλλο τις απαιτήσεις τους.

Η νέα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ αλλά και η νέα Διοίκηση της ΕΤΕ σε τίποτα δεν έχουν να ζηλέψουν τους προκατόχους τους. Οι μεν πρώτοι, από «πατριωτικό» καθήκον συνεχίζουν τις αντιλαϊκές συμφωνίες με τους «εταίρους» από το σημείο που τις άφησε η προηγούμενη συγκυβέρνηση. Η δε Διοίκηση, αξιοποιώντας και τα «νέα ήθη και έθιμα» του νέου «αριστερού» Κυβερνητικού συνδικαλισμού (για τη ΔΑΣ μιλάμε και τον ΣΥΡΙΖΑ) συνεχίζει να κλείνει τρύπες στη δομή της Τράπεζας με ειδικούς συμβούλους παχυλών μισθών. Σαν τον συνάδελφο Πεππέ, τον συνδικαλιστή του ΣΥΡΙΖΑ, που μετά την υπογραφή του για τη μείωση του εφάπαξ μας, ορίστηκε ειδικός σύμβουλος για θέματα προσωπικού, για να δώσει κι άλλες υπηρεσίες στη Διοίκηση. Ό,τι έκαναν δηλαδή και οι προκατόχοί τους (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, προηγούμενες Διοικήσεις και Κυβερνήσεις)!!! Τι άλλαξε λοιπόν;

ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ. ΜΟΝΟ ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΜΑΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ.